

Lysaker 23.12.1927.

Min yndige veninde, Deres brev kom netop som et friskt pust in av døren, her jeg sitter dypt begravet i meget og kjedsommelig arbeid. Så søtt av Dem å skrive og senne slik en yndefull hilsen til stakkars Jupiter. Å De kan tro, det gav lengsler ut på viddene, og jeg ønsket at jeg kunde være der i bjelkehytten Deres sammen med Dem og gå på jakt sammen. Slikt et friskt liv det måtte være, og koselig og lunt er jeg sikker på De har fått innrettet Dem tross vinteren, som jeg nok kan tenke mig kan bite der. Tenk at De blit så ivrig jegerske og så fornem at De bare skyter Deres dyr med rifle. Det vilde nok ikke nytte mig å konkurrere med Dem der; øinene er blit for gamle til å se rifle-siktene skarpt nokk, og jeg må derfor bruke kikkert-sikte men da går det jo bra nok; men ellers er det nu haggel jeg holler mig til når det gjeller hare og årfugl. Det er ellers merkelig at De synes å gå ut sådan og skyte hare mitt på dagen og uten hund. Der må sandelig være meget av den. De vet her driver vi alltid harejakten med jagende hund, og den jakt holler jeg meget av. Men ellers er det vanskelig nok å få se en hare om dagen da den sitter stille unner en busk, og det er bare tilfeldig at en kan komme til å skremme den ut. På denne tiden sitter den også meget hårdt, og en må nesten trampe i busken dens før den vil ut. Det er interessant alt De forteller om Mongolerne, og det er et inholsrikt liv De lever er jeg sikker på med mange verdifulle iakttagelser. Men allikevel vil De altså komme hjem til våren sir De? Det skulde være gledelig om en gunstig skjebne kunde lage det slik at vi da møttes engang, og jeg kunde få høre om alt det merkelige De har oplevet og så meget andet.

Men jeg tror nu De blir mindre og mindre skikket til å leve et pent og skikkelig borgerlig liv, uten å kunne ride villt over stepperne og uten å ha ørner å skyte på. Jeg synes jeg kan se Dem til hest der ute, som en frisk Amazone jagende afsted som den fri fugl unner himmelen. Det kan vel bli vanskelig for fuglen igjen å få vingene stekket og bli stengt inne til et pent og anstendig liv i en leilighet i Kjøbenhavn. Men så går det vel kanskje det også ialfall en stunn; det er jo avvekslingene som gir livet inhall. Det er snilt av Dem å love at De vil skrive så snart De kommer til bake; det vil være gledelig å få høre fra Dem. Om mig selv har jeg lite av betydning å berette, har meget arbeid som vanlig. Til våre